

единъ дълбокъ сонъ да ти покаже кратку тую нощь. но горко! заради мене ще буде зъло долга! ще ме забави да те вида пакъ, да те слушамъ, да те подсети да прикажешъ второй путь онова що чухъ, и да те попытамъ за онова що не знамъ юще! иди любезный мой Телемаше, заедно съ цѣломудраго Ментора кого ти пратиха Бози, идете въ особну пещеру, гдѣ всичко є приготвено за упокоеніе ваше. Моля Морфеа да проліе изряднѣйшія свои сладости на отегналыя твои клепачи, да сотвори да протече една Божественна пара по сичкія твои утружденны ставы, и да ти прати легки сонове, кои, като летать около тебе да ласкають чувства твоя съ най роскошныя и веселыя воображенія, и да прогне далекъ отъ тебе всичко що може те собуди скоро.

Послѣ Богиня сама преведе Телемаха въ одну пещеру отдѣленну нейную, коя не бѣше ниже по проста ниже по мала отъ нейную накічена и украсена. Единъ изворъ що течеше отъ единъ угль, правеше единъ сладокъ шумъ и привлекаше сонныя сладости. Нимфи бѣха приготвили два одра отъ одну мегку зеленину, на кои бѣха прострелы двѣ голѣмы кожи, одну отъ левъ заради Телемаха, и другу отъ мечку заради Ментора.

Додѣ не бѣха заспали, Менторъ говори Телемаху тако: желаніе да прикажешъ нещастія твои привлече те да рѣчешъ повече отъ колко требоваше; ты възблагодари сердце Богинино описуя бѣдствія твои ней, отъ кои дерзновеніе и искусство твое те избавиха: сосъ това не сотвори друго, само да распалишь помного сердце ея и пригодиши за тебе си едно бѣдственно робство. Какъ, надѣнешь ли се